

Sygn. akt: XI Ns 504/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu XI Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Jolanta Sikorska
-----------------	----------------------

Protokolant:	St. Sekr. Sąd. Mirosława Prusaczyk
--------------	------------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2018 r. w Toruniu na rozprawie sprawy z wniosku E. L. (1) i E. L. (2) z udziałem (...) S.A. w G. o ustanowienie służebności przesyłu;

postanawia:

I. ustanowić na rzecz przedsiębiorcy – (...) SA w G. służebność przesyłu energii elektrycznej obciążającą nieruchomość położoną w T., S. Południowe 13, oznaczoną w ewidencji gruntów jako działka nr (...), objętą księgą wieczystą prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Toruniu pod numerem Kw (...) w zakresie linii napowietrznej 0,4 kV na dwóch odcinkach obejmujących również podwójny słupa A-owego z zamontowaną na nim trafostacją : o powierzchni pasa służebności 0,0114 ha oraz 0,0107 ha, polegającą na znoszeniu przez każdorazowego właściciela nieruchomości obciążonej istnienia na niej opisanych wcześniej urządzeń przesyłowych, prawie korzystania z nieruchomości w zakresie niezbędnym dla eksploatacji i konserwacji urządzeń, usuwania wszelkich usterek i awarii a także prowadzenia remontów, prawie przejścia i przejazdu przez nieruchomość obciążoną wraz z niezbędnym sprzętem celem dostępu do wymienionych urządzeń, o przebiegu i zakresie ustalonym w opinii biegłego geodety Z. R. z 4. X. 2015 k. 109 akt, stanowiącej integralną część niniejszego postanowienia;

II. zasądzić od uczestnika (...) SA w G. solidarnie na rzecz wnioskodawców E. i E. L. (1) kwotę **38.281,- zł (trzydzieści osiem tysięcy dwieście osiemdziesiąt jeden zł)** tytułem jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności opisanej w punkcie I postanowienia;

III. umorzyć postępowanie w pozostałym zakresie;

IV. zasądzić na rzecz Skarbu Państwa (kasy Sądu Rejonowego w Toruniu) od uczestnika (...) SA w G. 2.546,99 zł (dwa tysiące pięćset czterdzieści sześć 99 / 100 zł) tytułem połowy wydatków w sprawie;

V. ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa (kasy Sądu Rejonowego w Toruniu) z roszczenia zasądzonego na rzecz wnioskodawców w punkcie II postanowienia kwotę 2.546,99 zł (dwa tysiące pięćset czterdzieści sześć 99 / 100 zł) tytułem połowy wydatków w sprawie;

VI. ustalić, że w pozostałym zakresie każdy uczestnik postępowania ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 18 lutego 2015 r. E. i E. L. (2), reprezentowani przez zawodowego pełnomocnika wnieśli o ustanowienie na czas nieokreślony na rzecz uczestnika – (...) S.A. w G. odpłatnej służebności przesyłu, obciążającej nieruchomość stanowiącą własność wnioskodawców położoną w T., obręb 074, obejmującą działki ewidencyjne: nr (...) o powierzchni 03407 ha, dla której Sąd Rejonowy w Toruniu prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) o powierzchni 0,3130 i 613 o powierzchni 0,2226 ha, dla której Sąd Rejonowy w Toruniu prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Ustanowiona służebność miała by polegać na :

- 1) utrzymaniu na nieruchomości odcinków sieci elektroenergetycznej w postaci linii napowietrznych o napięciu znamionowym odpowiednio: wynoszącym 110kV relacji C.- T. P. wraz z jednym słupem energetycznym, linii napowietrznej o napięciu 150 kV relacji (...)C. wraz z jednym słupem energetycznym i linii 0,4kV wraz z jednym słupem energetycznym i stacją transformatorową S. P. i przesyłu nimi energii elektrycznej,
- 2) prawie korzystania z nieruchomości w zakresie niezbędnym dla eksploatacji i konserwacji urządzeń, usunięcia wszelkich usterek i awarii i przeprowadzania remontów
- 3) prawie przejazdu i przejścia przez nieruchomość, wraz z niezbędnym sprzętem celem dostępu do urządzeń

z jednoczesnym zobowiązaniem uczestnika do zapłaty na rzecz wnioskodawców jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu w wysokości ustalonej przez Sąd na podstawie opinii biegłego sądowego płatnym na rzecz wnioskodawców w terminie 14 dni od uprawomocnienia się orzeczenia. Nadto wnioskodawcy wnieśli o orzeczenie o kosztach w oparciu o przepisy 520 § 2 i 3 k.p.c.

W uzasadnieniu wnioskodawcy wskazali, że są właścicielami powołanych nieruchomości, zaś uczestnik, jak wynika z postanowień Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 6 sierpnia 2014 r., sygn. akt XI Ns 2451/13 oraz postanowienia Sadu Okręgowo w T. z 4 lutego 2015 r., sygn.. akt VIII Ca 605/14, nie dysponuje tytułem prawnym do korzystania z nieruchomości wnioskodawców. Wnioskodawcy wskazali, że wezwali uczestnika do uregulowania tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, a następnie wystąpili do Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku o zewezwanie uczestnika do próby ugodowej, jednak uczestnik odmówił uwzględnienia roszczeń wnioskodawców, wobec czego ugoda nie została zawarta.

W odpowiedzi na wniosek uczestnik wskazał, że nie sprzeciwia się ustanowieniu służebności przesyłu, jednak z uwagi na brak podania przez wnioskodawców wartości przedmiotu sprawy nie jest możliwe zajęcia stanowiska w sprawie. Poza tym uczestnik wniósł o zasądzenie od wnioskodawców na rzecz uczestnika kosztów postępowania sądowego, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych..

Na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2015 r. wnioskodawcy wnieśli o wskazanie rozstawu przewodów linii 110kV i 15kV, celem wskazania pasu służebności i wysokości wynagrodzenia, z zastrzeżeniem, że żądanie nie będzie niższe niż 150.000 zł.

W piśmie z dnia 14 maja 2015 r. wnioskodawcy zwrócili się o sporządzenie opinii biegłego według uwag przedstawionych w piśmie.

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2016 r. Sąd zawiesił postępowanie na podstawie art. 178 k.p.c.

Wnioskiem z dnia 10 lutego 2017 r. (data wpływu do Sądu) uczestnik wniósł o podjęcie zawieszzonego postępowania oraz oddalenie wniosku wskazując, że poprzednik prawny uczestnika nabył z mocy prawa jako prawo związane z własnością urządzeń przesyłowych, prawo do służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu. Zdaniem uczestnika mając na uwadze powyższe wniosek o odpłatne ustanowienie służebności przesyłu wnioskodawców należy uznać za bezzasadny.

Postanowieniem z dnia 13 marca 2017 r. Sąd podjął zawieszzone postępowanie.

Pismem z dnia 11 kwietnia 2017 r. wnioskodawcy cofnęli wniosek w zakresie: ustanowienia służebności przesyłu na nieruchomości obejmującej działkę ewidencyjną numer (...) oraz ustanowienia służebności przesyłu na nieruchomości obejmująca działkę ewidencyjne nr (...). Podtrzymali wniosek w zakresie działki (...) a zatem co do linii napowietrznej 0,4 kV oraz słupa na tej działce posadowionego (co doprecyzowano na rozprawie z 23. V. 2017). Nadto wnioskodawcy wnieśli o oddalenie wniosku uczestnika z dnia 10 lutego 2017 r., podnosząc gdyż do zasiedzenia nie doszło z uwagi na to, że nieruchomość wnioskodawców w dacie uwłaszczenia poprzednika prawnego uczestnika, była własnością Gminy M. T. a nie Skarbu Państwa. Wnieśli również o orzeczenie o kosztach postępowania na podstawie art. 520 § 2 i 3 k.p.c., a w wypadku oddalenia wniosku - o zasądzenie kosztów na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. z uwagi na niesumienne postępowanie uczestnika.

Sąd ustalił co następuje :

E. i E. L. (2) są właścicielami nieruchomości gruntowej położonej w T., przy ul. (...) obejmującej m. in. działkę nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Toruniu VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW nr (...).

Dowód: odpis księgi wieczystej KW nr (...) – k. 10-12; wypisy z rejestru gruntów – k. 14-16

Przez nieruchomość wnioskodawców (działkę nr (...)) przebiegają urządzenia przesyłowe należące do spółki (...) S.A. w G. wchodzące w skład linii napowietrznej niskiego napięcia 0,4 kV na dwóch odcinkach oraz stoi stacja transformatorowa na słupach A-owych.

Dowód: opinia geodezyjno – kartograficzna biegłego Z. R. – k. 90-111

Postanowieniem z dnia 36 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Toruniu oddalił wniosek (...) S.A. w G. o zasiedzenie służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu. Postanowieniem z dnia 4 lutego 2015 r. Sąd Okręgowy w Toruniu oddalił apelację wnioskodawcy. (...) S.A. z siedzibą w G. nie posiada tytułu prawnego do korzystania z urządzeń elektroenergetycznych i linii niskiego napięcia zlokalizowanych na działce nr (...) położonej w T. przy ul. (...).

Dowód: odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 6 sierpnia 2014 r. w sprawie XI Ns 2451/13 k.17, odpis postanowienia Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 4 lutego 2015 r., sygn.. akt VIII Ca 605/14 – k. 24

Pismem z dnia 23 lipca 2012 r. E. i E. L. (2) zwrócili się do (...) S.A. Oddział w T. o zawarcie umowy o ustanowienie służebności przesyłu za odpowiednim wynagrodzeniem. 18 września 2013 r. wnioskodawcy za pośrednictwem Sądu Rejonowego dla Gdańska – Północ w Gdańsku wystosowali do uczestnika wniosek o zawiązanie do próby ugodowej w sprawie ustanowienia służebności przesyłu, wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości oraz odszkodowania z tytułu straty wartości nieruchomości. Uczestnik nie wyraził zgody na zawarcie ugody w przedmiotowej sprawie.

Dowód: pismo z dnia 23 lipca 2012 r. k. 24v-25, zawiązanie do próby ugodowej – k. 25v-26, odpowiedź na zawiązanie – k. 27

Rozstaw przewodów dla linii napowietrznej niskiego napięcia 0,4 kV (układ naprzeciwległy) posadowionej na działce nr (...) wynosi 0,36 m.

Dowód: pismo uczestnika – k. 60

Zgodnie z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla osiedla (...) w T., przyjętego uchwałą Rady Miasta T. z 5. IV. 2001 nr (...), działka nr (...) to teren przeznaczony pod usługi komercyjne z dopuszczeniem funkcji mieszkaniowej dla stałych mieszkańców.

Dowód : opinia biegłego k. 97 – 98, opinia biegłego k. 206.

Z uchwały Rady Miasta T. nr (...) z 5. IV. 2001 sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla (...) w T., zmieniającego dotychczasowy plan zagospodarowania, nie wynika zakres ograniczeń w zagospodarowaniu gruntu wokół linii energetycznych niskiego napięcia 0,4 kV. Wskazane ograniczenia dotyczą jedynie linii wysokiego napięcia (patrz § 16 uchwały).

Zgodnie z § 77 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 26. IX. 1997 w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz U z 2003, poz. 1650) niedopuszczalne jest składowanie materiałów bezpośrednio pod elektroenergetycznymi liniami napowietrznymi lub w odległości mniejszej niż 2 m od skrajnych przewodów linii 0,4 kV.

Zgodnie z § 55 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz U z 2003, poz. 401), niedopuszczalne jest usytuowanie stanowisk pracy, składowisk materiałów lub maszyn i urządzeń budowlanych bezpośrednio pod liniami elektromagnetycznymi lub w odległości mniejszej niż 3 m od skrajnych przewodów linii o napięciu mniejszym niż 1 kV.

Zgodnie z Polską Normą PN – E – (...), która nie jest już formalnie normą obowiązującą ale zgodnie z ustawą z 12. IX. 2002 o normalizacji jej stosowanie na zasadzie dobrowolności jest dopuszczone, projektowanie i budowa określa szczegółowe wymagania dotyczące odległości elektroenergetycznych linii napowietrznych o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV od innych linii, obiektów i urządzeń budowlanych.

Zakres służebności przesyłu obciążającej działkę nr (...) w zależności od tego jakie przepisy / normy na temat zakresu ograniczeń weźmiemy od uwagę może obejmować :

Wariant I (PN – E- (...) – 1) : odcinek długości 15,49 m o szerokości 4,16 m – obszar ograniczeń 0,0539 ha oraz odcinek długości 16,66 m o szerokości 4,42 m – obszar ograniczeń 0,0285 ha i słup transformatorowy 0,035 ha.

Wariant II (rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Ministra Pracy) : odcinek długości 17,90 m – obszar ograniczeń 0,0108 ha i odcinek o długości 19,75 m – obszar ograniczeń 0,0108 ha. Podwójny słup A-owy zamontowaną trafostacją objęty został wymienionymi odcinkami.

Wariant III (rozporządzenie Ministra Infrastruktury) : odcinek długości 17,90 m – obszar ograniczeń 0,0114 ha i odcinek długości 19,75 ha - obszar ograniczeń 0,0107 ha. Podwójny słup A-owy zamontowaną trafostacją objęty został wymienionymi odcinkami.

Wariant IV (wytyczne operatora) : odcinek długości 14,80 m o szerokości 2 m – obszar ograniczenia 0,0030 ha; obszar słupa o pow. 0,0039 ha i odcinek długości 16,65 m o szerokości 2 m – obszar ograniczeń 0,00 33 ha

Dowód : opinia geodety k. 90 – 111.

Pas służebności dla działki (...) w każdym z wariantów opracowanych przez geodetę przylega do drogi publicznej, dlatego nie było konieczności określania wynagrodzenia za prawo dostępu do urządzeń (jest do nich dostęp z drogi publicznej). Trwałe i całkowite ograniczenie potencjalnych możliwości korzystania z nieruchomości w części objętej służebnością polega w tym przypadku tylko na całkowitym braku możliwości używania gruntu pomiędzy słupami trafostacji. Powierzchnie pasa służebności przesyłu na działce nr (...) w zależności od szerokości strefy ochronnej wynosiły :

Wariant I (k. 105) $63 + 70 + 35 = 168$ m², w tym pod trafo 8 m².

Wariant II (k. 101 i 107) $108 + 108 = 216$ m², w tym trafo 8 m².

Wariant III (k. 109) $114 + 39 + 33 = 221$ m², w tym trafo 8 m².

Wariant IV (k. 111) $30 + 39 + 33 = 102$ m², w tym trafo 8m².

Jednorazowe skapitalizowane wynagrodzenie dla właściciela gruntu za korzystanie w dalszych latach ze służebności gruntowej wynosi :

Dla wariantu I – 28.767 zł.

Dla wariantu II – 37.384 zł.

Dla wariantu III – 38.281 zł (221 m²)

Dla wariantu IV – 16.918 zł.

Dowód : opinia biegłego k. 204 – 2012.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów powoływanych powyżej oraz opinii biegłych z zakresu geodezji oraz szacowania nieruchomości. Zasadniczo wskazany wyżej stan faktyczny nie był przedmiotem sporu.

Domniemań związanych z dokumentami w sprawie nie podważono. Biegły geodeta sporządził projekt przebiegu służebności na działce nr (...) w trzech wariantach (k. 107, 109 i 111) : k. 107 uwzględniający ograniczenia w korzystaniu z gruntu wynikające z rozporządzeń Ministra pracy i Polityki Socjalnej oraz Ministra Infrastruktury, k. 109 uwzględniający ograniczenia wynikające z miejscowego planu oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury oraz k. 111 uwzględniający ograniczenia wynikające z miejscowego planu. Uczestnik w piśmie k. 125 kwestionował przyjęcie przez biegłego strefy ograniczonego korzystania dla linii niskiego napięcia na szerokości 4,16 m, jednakże z wyjaśnień biegłego złożonych na rozprawie w dniu 23. II. 2016 wynikało, że opinia uwzględnia zarówno wskazane bieglemu wytyczne operatora (2m – patrz pismo k. 92) jak i ograniczenia wynikające z planu. Problem powstał z tej racji, że w piśmie k. 125 uczestnik wskazał inne wytyczne dla linii 0,4 kV (2,1 m) niż te które przekazał bieglemu na etapie sporządzania opinii (2 m). Wyznaczona strefa 4,16 m to mniej więcej obszar po 2 m w każdą stronę od skrajnego przewodu linii plus rozstaw linii czyli 0,36 m uwzględniający grubość każdego z przewodów - 10 cm. Sąd podzielił wnioski geodety albowiem biegły logicznie ustosunkował się do wątpliwości uczestnika a opinia nie budziła wątpliwości sądu w pozostałym zakresie : była fachowa i wyczerpująca.

Sąd podzielił także wnioski biegłego A. J. dotyczące ustalenia należnego w sprawie wynagrodzenia za służebność. Opinia nie była przez strony kwestionowana.

Spór w sprawie dotyczył samej zasadności ustanowienia służebności : przedsiębiorca stał na stanowisku (pismo k. 159), iż jego poprzednik prawny nabył służebność z mocy prawa jako prawo związane z własnością urządzeń przesyłowych, co czyni ustanawianie służebności bezprzedmiotowym.

Zgodnie z art. 305 (1) k.c., nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 k.c., prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu).

Z kolei stosownie do treści art. 305 (2) § 2 k.c., jeżeli przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna do korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1, właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu.

W świetle art. 305 (1) k.c., służebność przesyłu postrzega się jako czynną, bo jej ustanowienie upoważnia przedsiębiorcę do określonych działań na nieruchomości obciążonej, a ich cel ma być podporządkowany utrzymaniu we właściwym stanie technicznym urządzeń niezbędnych mu do wykonywania działalności gospodarczej polegającej na dostarczaniu odbiorcom energii, płynów, czy świadczeniu usług polegających na odbiorze ścieków i zapewnieniu łączności. W praktyce oznacza to upoważnienie do wejścia przez przedsiębiorcę (jego pracowników,

podwykonawców) na obciążony grunt, zajęcia go na czas budowy urządzeń, ich trwałego osadzenia na nim, a następnie upoważnienie do wchodzenia na grunt w celu podejmowania czynności niezbędnych do utrzymania, konserwacji, remontu, modernizacji, dozoru czy usunięcia awarii urządzeń przesyłowych.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że przedsiębiorca tj. uczestnik niniejszego postępowania odmawiał zawarcia umowy o ustanowienie służebności (nie doszło do zawarcia ugody – patrz pismo k. 27), a więc, że de facto wniosek właściciela nieruchomości nie był przedwczesny.

Sąd nie podzielił poglądu przedsiębiorcy przesyłowego o niedopuszczalności ustanowienia służebności z racji jej nabycia ex lege przez jego poprzednika prawnego wyrażonego w piśmie k. 159. Uczestnik powołał się przy tym na dwa orzeczenia Sądu Najwyższego wydane w sprawach IV CSK 509 / 15 i IV CSK 510 / 15, w których stwierdzono, że z chwilą uzyskania na podstawie ustawy z grudnia 1990 własności urządzeń przesyłowych posadowionych na nieruchomości będącej wówczas własnością Skarbu Państwa, przedsiębiorca uzyskiwał z mocy prawa oraz jako prawo związane z własnością tych urządzeń i obciążające owe nieruchomości służebność gruntową odpowiadająca treści służebności przesyłu. W niniejszym przypadku stan prawny nieruchomości był nieco inny: Gmina M. T. nabyła własność przedmiotowej nieruchomości ex lege już w dniu 27 maja 1990 w drodze komunalizacji mienia państwowego, co zostało potwierdzone decyzją Wojewody (...). A zatem w dacie uwłaszczenia poprzednika prawnego przedsiębiorcy czyli w dniu 7 stycznia 1991, nieruchomość nie należała do Skarbu Państwa ale do Gminy M. T., a zatem stan faktyczny, na którym Sąd Najwyższy oparł swe wnioski był inny. Sąd podziela w pełni argumenty wnioskodawców zaprezentowane w piśmie k. 179 i nast. o wadliwości jurydycznej poglądu Sądu Najwyższego prezentowanego w powołanych orzeczeniach, z których podstawowy sprowadza się do kreowania przez Sąd Najwyższy nieznanego dotychczas ustawie (art. 285 kc) nowego źródła powstania służebności (ex lege).

W konsekwencji w oparciu o przepis art. 305 (1) kc postanowiono jak w pkt I postanowienia.

Co do wysokości należnego z tytułu ustanowienia służebności wynagrodzenia uczestnik nie zajął stanowiska – jak się wydaje z tej racji, że oponował służebności w ogóle. W orzecznictwie przyjmuje się, że powinno to być wynagrodzenie jednorazowe, co nie wyłącza możliwości określenia sposobu jego zapłaty w postaci świadczeń płatnych okresowo (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 5 kwietnia 2012 r., II CSK 401/11, nie publ., z 18 kwietnia 2012 r., V CSK 190/11, nie publ., z 20 września 2012 r., IV CSK 56/12, nie publ., z 8 lutego 2013 r., IV CSK 317/12, nie publ.). Biegły geodeta Z. R. zaprojektował przebieg służebności w kilku wersjach w zależności od szerokości przyjętej strefy ochronnej. Biegły A. J., którego zadaniem było określić wysokość należnego wynagrodzenia, także zgodnie z tezą sądu, ustalił je w odniesieniu do działki (...) dla każdej z wersji szerokości strefy ochronnej. Jak wskazał biegły zasadniczo składnikami wynagrodzenia za ustanowienie służebności jest wynagrodzenie za korzystanie z nieruchomości przez przedsiębiorcę przesyłowego ale mogą być także: odszkodowanie za obniżenie wartości nieruchomości na skutek trwałego posadowienia urządzeń przesyłowych, wartość innych szkód i wynagrodzenie za prawo przejścia lub przejazdu przez nieruchomość w celu uzyskania dostępu do urządzeń przesyłowych. Ponieważ linia 0,04 kV powstała w 1974 a wnioskodawcy stali się właścicielami nieruchomości obciążonej dopiero w 2002 wraz z posadowionymi na niej urządzeniami przesyłowymi, biegły odstąpił od ustalania zmniejszenia wartości nieruchomości na skutek lokalizacji na jej powierzchni urządzeń przesyłowych a inne szkody na nieruchomości nie wystąpiły. Ustalone przez biegłego wynagrodzenia objęło zatem tylko wynagrodzenie za korzystanie z nieruchomości przez przedsiębiorcę przesyłowego.

Ustawodawca nie określił jakichkolwiek kryteriów, które należałoby uwzględnić przy określaniu wysokości wynagrodzenia za obciążenie nieruchomości służebnością przesyłu. W niniejszej sprawie w odniesieniu do działki nr (...) miejscowy plan zagospodarowania nie wprowadzał ograniczeń w zagospodarowaniu gruntu w związku z liniami 0,04 kV. Ograniczenia te wynikały z przepisów wewnętrznych przedsiębiorcy przesyłowego, dwóch wymienianych rozporządzeń oraz Polskiej Normy. Sąd przychylił się do wniosku o wynagrodzenie wedle wariantu III ustalającego wynagrodzenie na sumę 38.281,- zł tj. z uwzględnieniem ograniczeń w zagospodarowaniu terenu wynikających z rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót

budowlanych (Dz U z 2003, poz. 401) - 3 m od skrajnych przewodów linii 0,4 kV. Wytyczne przedsiębiorcy wskazane bieglemu to 2m (pismo k. 92).

W ocenie sądu wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu nie powinno być ustalane wyłącznie w oparciu o powierzchnię pasa służebności, z której przedsiębiorca faktycznie czynnie korzysta (tu przedsiębiorca deklaruje, że korzysta z pasa 2 m od skrajnego przewodu - k. 92) w celu eksploatacji swych urządzeń. Brak zdaniem sądu przesłanek prawnych aby ograniczenia w prawie własności narzucone rozporządzeniem w § 55 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz U z 2003, poz. 401) pozostawały bez wpływu na wysokość wynagrodzenia. Skoro niedopuszczalne jest usytuowanie stanowisk pracy, składowisk materiałów lub maszyn i urządzeń budowlanych bezpośrednio pod liniami elektromagnetycznymi lub w odległości mniejszej niż 3 m od skrajnych przewodów linii 0,4 kV, to tym samym w tak zakreślonym obszarze właściciel gruntu jest ograniczony w swobodnym jego zagospodarowaniu. Oznacza to chociażby niemożność zabudowania wskazanego obszaru. Wskazane ograniczenia wiążą właściciela gruntu i dlatego trudno zdaniem sądu zaaprobować tezę, że przedsiębiorca wskutek swej działalności mogło bezekwiwalentnie (tu w zakresie różnicy pomiędzy wskazaniem rozporządzenia – 3m - a wytycznymi przedsiębiorcy – 2 m) obciążyć właściciela gruntu ciężarem ograniczenia wynikającego z przepisów rozporządzenia o publicznoprawnym charakterze. Posadowienie urządzeń kreowało pośrednio strefę ograniczeń o charakterze administracyjnym w wykorzystaniu gruntu dotyczącą właściciela, szczególnie ze przepis art. 305 (1) § 2 kc wskazuje na konieczność zasądzenia **odpowiedniego** wynagrodzenia. Winno ono być ustalane z uwzględnieniem stopnia ingerencji w treść prawa własności i zakres uszczuplenia tego prawa. Nie ma żadnych przeszkód jurystycznych, aby odpowiednie wynagrodzenie ustalone orzeczeniem sądu kompensowało właścicielowi gruntu ten uszczerbek w jego majątku, który jest konsekwencją obniżenia jego wartości na skutek ograniczeń wynikających z powszechnie obowiązującego rozporządzenia. Przedsiębiorca nie może zdaniem sądu ciężarem ograniczeń wynikających z powołanego rozporządzenia (lub innych) regulującego warunki techniczne prowadzenia robót budowlanych obciążać właściciela nieruchomości.

Z tych przyczyn o wysokości wynagrodzenia orzeczono w oparciu o przepis art. 305 (2) § 1 kc jak w pkt II postanowienia.

W związku z cofnięciem wniosku w zakresie wykraczającym poza linię 0,4 kV na działce (...), w pkt III orzeczenia umorzono postępowanie w pozostałym zakresie.

Wydatki Skarbu Państwa w sprawie wyniosły łącznie 5.093,99 zł. Uznając, iż zgodnie z art. 520 § 1 kpc każda ze stron winna ponieść koszty związane ze swoim udziałem w sprawie a udział każdej ze stron to 50 % (równy), o kosztach orzeczono jak w pkt IV, V i VI postanowienia. Odmowa przedsiębiorcy zawarcia ugody w ocenie sądu nie jest okolicznością uzasadniająca odstępianie od ogólnej reguły postępowania nieprocesowego wyrażonej w art. 520 § 1 kpc. Przyczyną odmowy zawarcia ugody była rozbieżność na temat wynagrodzenia – samą zasadę ustanowienia służebności przedsiębiorca zanegował dopiero w toku niniejszego postępowania.